

การพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ
หลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
The Development of Thai sentence - level word order exercises for
foreign students in Diploma in Thai for foreigners, Udonthani Rajabhat University

ศรียา วิมลสถิตพงษ์* มัลลิกา มาภา และ จรรย์วรรณ เทพศรีเมือง
Soraya Wimonsathitphong* Mallika Mapa and Janyawan Tepsrimueng

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
Faculty of Humanities and Social Sciences, UdonThani Rajabhat University

*Corresponding author, E-mail: wi.soraya@gmail.com , โทร. 089-1212590

วันที่ส่งบทความ 25 เมษายน 2562 วันที่แก้ไขครั้งสุดท้าย 11 กรกฎาคม 2562

วันที่ตอบรับบทความ 12 กรกฎาคม 2562 วันที่เผยแพร่ออนไลน์ 1 กรกฎาคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะ และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่เรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะเรื่องการเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย จำนวน 5 ชุด และ 2) แบบทดสอบการเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (แบบไม่เป็นอิสระจากกัน)

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.06/89.75 และ 2) ผลสัมฤทธิ์การเรียนเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ภาษาไทย ประโยค แบบฝึกทักษะ ชาวต่างประเทศ

Abstract

The purposes of this study were to develop the exercises and to compare the achievement of one “Word Order in Thai Language Sentences” utilized by the international students (n=20) who enrolled in “the Thai language for foreigners course”, a diploma by Department of Thai Language, Udonthani Rajabhat University in the academic year 2015. Research tools consisted of 1) 5 lesson plans and exercises on “Word Order in Thai Language Sentences”, 2) Pretest and posttest. The statistic used

for analyzing the collected data were the efficiency value of E_1 / E_2 , mean, standard deviation and dependent samples t-test

The results of this study found that 1) the exercises “Word Order in Thai Language Sentences” which was constructed has its effectiveness at 81.06/89.75. It was interpreted as acceptable. 2) The learning achievement “Word Order in Thai Language Sentences” after using the exercises was significantly higher than that before using them at .05 level

Keywords: Thai language, Sentences, Exercises, Foreigner

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญของมนุษย์ เพราะภาษาช่วยถ่ายทอดเรื่องราวและความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนสะท้อนถึงวัฒนธรรมความคิดหรือความเชื่อของคนในสังคมนั้นๆ เมื่อแต่ละสังคมมีการเปิดโลกทัศน์ที่กว้างไกลขึ้น การเรียนรู้ภาษาที่สองจึงเป็นเรื่องสำคัญ หลายประเทศมีความตื่นตัวและสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีการรวมกลุ่มและเปิดประชาคมอาเซียน ทำให้หลายๆ ประเทศในกลุ่มอาเซียนสนใจที่จะศึกษาภาษาของประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารทั้งทางธุรกิจและเรียนรู้สังคมวัฒนธรรมของประเทศนั้นๆ เพื่อให้เข้าใจกันและกันมากยิ่งขึ้น

ภาษาไทยจึงเป็นภาษาหนึ่งที่ชาวต่างประเทศโดยเฉพาะในกลุ่มอาเซียนให้ความสนใจศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะประเทศไทยจัดเป็นประเทศที่มีศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านอุตสาหกรรม หรือด้านการท่องเที่ยว นักลงทุนชาวต่างประเทศจึงสนใจมาลงทุนในประเทศไทยเป็นอย่างมาก ภาษาไทยจึงเป็นภาษาที่ชาวต่างประเทศสนใจ ซึ่งเห็นได้จากการเปิดสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี เป็นอีกสถาบันหนึ่งที่เปิดสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศ โดยจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อมๆ กัน เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่สุจิต เพียรชอบ (2533) ได้กล่าวถึงการสอนทักษะภาษาไทยว่า การใช้ภาษาประกอบด้วยทักษะ 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จะสอนเพียงทักษะใดทักษะหนึ่งไม่ได้ ต้องมีการสอนทักษะอื่นสอดแทรกลงไปด้วย

จากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนดังกล่าว ผู้วิจัยพบปัญหาการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศหลายประการ เช่น ความสับสนเรื่องการเขียนพยัญชนะ การเขียนสะกดคำ การออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ บางตัวไม่ชัดเจน เป็นต้น แต่ปัญหาที่ผู้วิจัยพบเสมอคือ การเรียงลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประโยคภาษาไทยมีความยาก ซับซ้อน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนในการพูดและการเขียนประโยค เช่น การวางคำขยาย คำลักษณนาม หรือคำสันธานผิดตำแหน่ง เป็นต้น หรืออาจเกิดจากการเรียงลำดับคำในประโยคตามหลักภาษาของตน ทำให้รูปประโยคผิดหลักภาษาไทยและมีสำนวนภาษาไม่เหมือนเจ้าของภาษา ซึ่งส่งผลต่อการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร

แบบฝึกทักษะถือเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะทางภาษาเพิ่มขึ้น มักใช้ในการทบทวนเนื้อหาที่เรียนผ่านไปแล้ว แบบฝึกทักษะที่ดีจะต้องมีรูปแบบที่หลากหลาย ทำหาย

และเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน แบบฝึกทักษะจึงถือเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่สามารถวัดและประเมินความเข้าใจเนื้อหาของผู้เรียนได้ และยังช่วยให้ผู้สอนทราบถึงข้อบกพร่องหรือปัญหาของผู้เรียนได้อีกทางหนึ่งด้วย

จากประสบการณ์การสอนนักศึกษาต่างประเทศที่ผ่านมา ผู้วิจัยพบปัญหาเรื่องการเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยดังกล่าวข้างต้นจากการทำแบบฝึกทักษะของนักศึกษาต่างประเทศ ทำให้ผู้วิจัยรู้สึกสนใจและต้องการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาต่างประเทศเกี่ยวกับการเรียงลำดับคำในประโยคโดยใช้แบบฝึกทักษะ เพราะแบบฝึกทักษะเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจและช่วยแก้ไขปัญหาด้านการเรียนรู้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบฝึกทักษะมาพัฒนาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างประเทศมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างประเทศ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างประเทศ

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างประเทศ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างประเทศสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะ

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาต่างประเทศที่ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน
2. ตัวแปรในการวิจัย มีดังนี้
 - 2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างประเทศ
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างประเทศ
3. เนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาจากผลการสำรวจปัญหาการเรียนลำดับคำในประโยคภาษาไทยที่นักศึกษาต่างประเทศมักใช้ผิด แล้วนำข้อมูลมาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะ ได้แก่
 - 3.1 การเรียงลำดับคำปฏิเสธในประโยคภาษาไทย
 - 3.2 การเรียงลำดับคำวิเศษณ์ในประโยคภาษาไทย
 - 3.3 การเรียงลำดับคำลักษณนามในประโยคภาษาไทย
 - 3.4 การเรียงลำดับคำสันธานในประโยคภาษาไทย

3.5 การเรียงลำดับคำตามโครงสร้างประโยคภาษาไทย

4. ระยะเวลาในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะ หมายถึง เอกสารหรือแบบฝึกที่จัดทำขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ ประกอบไปด้วยแบบฝึกทักษะ 5 เรื่อง ได้แก่ การเรียงลำดับคำปฏิเสธ การเรียงลำดับคำวิเศษณ์ การเรียงลำดับคำลักษณนาม การเรียงลำดับคำสันธาน และการเรียงลำดับคำผิดโครงสร้างประโยคในภาษาไทย

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาชาวต่างประเทศ ซึ่งวัดจากคะแนนของแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างประเทศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้เกณฑ์ 80/80

— 80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชาวต่างประเทศที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะทั้ง 5 ชุด

— 80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชาวต่างประเทศที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนครบทั้ง 5 ชุด

3. นักศึกษาชาวต่างประเทศ หมายถึง นักศึกษาชาวต่างประเทศที่ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ในปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest Posttest Design) ของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1: แสดงแบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	Pretest	Treatment	Posttest
กลุ่มตัวอย่าง	T ₁	X	T ₂
T ₁ หมายถึง	ทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)		
X หมายถึง	การทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้		
T ₂ หมายถึง	ทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)		

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาชาวต่างประเทศที่ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 5 แผน

3.2 แบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย จำนวน 5 ชุด ชุดละ 3 แบบฝึก

3.3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

4.1.1 ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี และวิเคราะห์การทำแผนการจัดการเรียนรู้ วัตถุประสงค์ คำอธิบายรายวิชาของการจัดการเรียนการสอนศึกษานานาชาติ

4.1.2 กำหนดสาระการเรียนรู้ที่จะสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ โดยให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความสนใจของนักศึกษาชาวต่างประเทศ และสาระการเรียนรู้ของเรื่องที่จะสอน

4.1.3 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และขั้นตอนการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากคู่มือครู

4.1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 5 แผน เวลา 15 ชั่วโมง

4.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบและประเมินคุณภาพด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความสอดคล้อง และความครอบคลุมแต่ละองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยพบประเด็นที่นำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ คือ ควรเพิ่มกิจกรรมให้นักศึกษาได้เรียนรู้การเรียงลำดับคำเพิ่มมากขึ้น จึงได้แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ

4.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาชาวต่างชาติที่ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ที่เคยเรียนเนื้อหาที่ผ่านมาแล้ว ผลการทดลองพบว่า เวลาในการทำกิจกรรม กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลหลังเรียน มีความเหมาะสม

4.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

4.2 แบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย จำนวน 5 ชุด ชุดละ 3 แบบฝึก รวม 15 แบบฝึก มีขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะดังนี้

4.2.1 ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

4.2.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อนำมาพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4.2.3 สร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย ดังนี้

4.2.3.1 ร่างแบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย ได้แก่

- 1) แบบฝึกทักษะที่ 1 เรื่อง การเรียงลำดับคำปฏิเสธในประโยคภาษาไทย
- 2) แบบฝึกทักษะที่ 2 เรื่อง การเรียงลำดับคำวิเศษณ์ในประโยคภาษาไทย
- 3) แบบฝึกทักษะที่ 3 เรื่อง การเรียงลำดับคำลักษณนามในประโยคภาษาไทย
- 4) แบบฝึกทักษะที่ 4 เรื่อง การเรียงลำดับคำสันธานในประโยคภาษาไทย
- 5) แบบฝึกทักษะที่ 5 เรื่อง การเรียงลำดับคำตามโครงสร้างประโยคภาษาไทย

4.2.3.2 แบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยแต่ละชุด มีส่วนประกอบดังนี้

- 1) ชื่อชุดแบบฝึกทักษะ
- 2) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3) ใบความรู้
- 4) แบบฝึกเสริมทักษะ
- 5) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
- 6) เฉลยแบบฝึกทักษะ
- 7) เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4.2.3.3 ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย โดยใช้แบบประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวของลิเคอร์ท (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ยโดยการแปลความหมายจากข้อมูลที่ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ดี

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง พอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ต้องปรับปรุง

4.2.3.4 นำแบบฝึกทักษะที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองแบบกลุ่มเดี่ยว ทดลองกับกลุ่มเล็ก และทดลองกับกลุ่มใหญ่ ดังนี้

1) การทดลองแบบกลุ่มเดี่ยว โดยทดลองใช้กับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย และเคยเรียนเนื้อหาที่ผ่านมาแล้ว จำนวน 3 คน โดยใช้นักศึกษาเก่งจำนวน 1 คน ปานกลาง จำนวน 1 คน และอ่อน จำนวน 1 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาของแบบฝึกทักษะ จากนั้นนำข้อมูลไปปรับแก้

2) การทดลองกับกลุ่มเล็ก โดยทดลองใช้กับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย และเคยเรียนเนื้อหาที่ผ่านมาแล้ว จำนวน 9 คน โดยใช้นักศึกษาเก่งจำนวน 3 คน ปานกลาง จำนวน 3 คน และอ่อน จำนวน 3 คน โดยสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน และนำข้อมูลไปปรับแก้

3) การทดลองกับกลุ่มใหญ่ โดยทดลองใช้กับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย และเคยเรียนเนื้อหาที่ผ่านมาแล้ว

จำนวน 30 คน โดยใช้นักศึกษาเก่งจำนวน 10 คน ปานกลาง จำนวน 10 คน และอ่อน จำนวน 10 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ 80/80

4.2.3.5 จัดพิมพ์แบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย

4.3 การสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.3.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและเพื่อพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ และตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมด้านภาษา เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1	เมื่อมั่นใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
ให้คะแนน 0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
ให้คะแนน - 1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ได้วัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

4.3.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่า IOC เพื่อวัดความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยข้อสอบที่ใช้ได้จะต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ .06 ถึง 1.00

4.3.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองแบบกลุ่มเดียวทดลองกับกลุ่มเล็ก และทดลองกับกลุ่มใหญ่ ดังนี้

4.3.3.1 การทดลองแบบกลุ่มเดียว โดยทดลองใช้กับนักศึกษาชาวต่างชาติที่ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย และเคยเรียนเนื้อหาที่ผ่านมาแล้วจำนวน 3 คน โดยใช้นักศึกษาเก่งจำนวน 1 คน ปานกลาง จำนวน 1 คน และอ่อน จำนวน 1 คน ซึ่งพบว่า คำถามบางข้อและตัวเลือกยังไม่ชัดเจน และมีการพิมพ์ผิด จึงนำข้อบกพร่องดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไข

4.3.3.2 การทดลองกับกลุ่มเล็ก โดยทดลองใช้กับนักศึกษาชาวต่างชาติที่ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย และเคยเรียนเนื้อหาที่ผ่านมาแล้วจำนวน 9 คน โดยใช้นักศึกษาเก่งจำนวน 3 คน ปานกลาง จำนวน 3 คน และอ่อน จำนวน 3 คน ซึ่งไม่พบข้อบกพร่องจึงไม่มีการปรับปรุงแก้ไข

4.3.3.3 การทดลองกับกลุ่มใหญ่ โดยทดลองใช้กับนักศึกษาชาวต่างชาติที่ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย และเคยเรียนเนื้อหาที่ผ่านมาแล้วจำนวน 30 คน โดยใช้นักศึกษาเก่งจำนวน 10 คน ปานกลาง จำนวน 10 คน และอ่อน จำนวน 10 คน ซึ่งไม่พบข้อบกพร่องจึงไม่มีการปรับปรุงแก้ไข

การหาความยากง่าย (P) โดยใช้สูตรของบุญชม ศรีสะอาด (2560, น.84) และหาความจำแนก (B) โดยใช้วิธีของ Brennan เพื่อหาประสิทธิภาพในการจำแนกผู้สอบออกเป็นผู้รอบรู้หรือผู้สอบผ่าน กับผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่าน จากสูตรของบุญชม ศรีสะอาด (2560, น.90) ของข้อสอบแต่ละข้อ โดยนำกระดาษคำตอบที่นักศึกษาทำแล้วมาตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนนข้อที่ตอบถูกต้อง 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกินกว่าหนึ่งตัวเลือกได้ 0 คะแนน

เมื่อตรวจและรวบรวมคะแนนเสร็จแล้ว จึงนำไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและหาค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป โดยคัดเลือกไว้ จำนวน 20 ข้อ

4.3.3.4 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ จำนวน 20 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) ของแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ โดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett) ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งหมดเท่ากับ 0.87

4.3.3.5 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วให้เป็นฉบับสมบูรณ์ โดยแยกเป็นก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกันแต่สลับข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ (ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 ของ เผธิญ กิจระการ (2554))

5.2 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี เรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย โดยใช้ค่าที่ t -test (Dependent Samples) ของ บุญชม ศรีสะอาด (2560)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษาชาวต่างประเทศที่ใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ มีประสิทธิภาพ E_1 เท่ากับ 81.06 และ E_2 เท่ากับ 89.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ในสมมติฐานข้อที่ 1 ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2: แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ (E_1/E_2) เรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ หลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

เลขที่	ชุดที่ 1 (30)	ชุดที่ 2 (30)	ชุดที่ 3 (30)	ชุดที่ 4 (30)	ชุดที่ 5 (30)	รวม (กระบวนการ : E_1) (150)	ผลการวัดหลังเรียน (ผลลัพธ์ : E_2) (20)
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	25.90	24.05	24.40	24.45	22.80	121.60	17.95
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	1.48	2.76	2.87	2.52	2.89	12.52	2.16
ร้อยละ	86.33	80.17	81.33	81.50	76.00	81.06 (E_1)	89.75 (E_2)

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย จากการปฏิบัติกิจกรรมฝึกทักษะและการทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 121.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.52 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 81.06 ผลการวัดจากการทดสอบหลังเรียน (E_2) เท่ากับ 89.75 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3: แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ (E_1/E_2) เรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยสำหรับ นักศึกษาชาวต่างประเทศ หลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

จำนวน นักศึกษา	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (รวมคะแนนระหว่างเรียน)			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (ทดสอบหลังจากการใช้แบบฝึกทักษะ)		
	คะแนน เต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ประสิทธิภาพ กระบวนการ (E_1)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ (E_2)
20	150	121.60	81.06	20	17.95	89.75
ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.06/89.75						

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 81.06 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 89.75 ดังนั้นแบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี มีประสิทธิภาพของกระบวนการและผลลัพธ์ เท่ากับ 81.06/89.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ ($E_1/E_2 = 80/80$)

2. นักศึกษาชาวต่างประเทศที่ใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้แบบฝึกทักษะคิดเป็นร้อยละ 81.06 และหลังใช้แบบฝึกทักษะคิดเป็นร้อยละ 89.75 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะ พบว่านักศึกษาชาวต่างประเทศมีผลสัมฤทธิ์หลังใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะ ซึ่งเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสมมติฐานข้อที่ 2 ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4: แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ หลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

การทดสอบ	จำนวน นักเรียน	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{d}$	S. D. _d	t	Sig. (2-tailed)
ก่อนเรียน	20	12.10	3.01	5.85	2.25	11.61*	0.0000
หลังเรียน	20	17.95	2.16				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาชาวต่างประเทศมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.10 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.95 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า การพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ หลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งทำให้นักศึกษาชาวต่างประเทศมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาการเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โดยใช้แบบฝึกทักษะสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ มีคะแนนเท่ากับ 81.06/89.75 แสดงว่าแบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 เนื่องจากผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะตามหลักการและวิธีการสร้างอย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของนักศึกษาชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยเป็นสำคัญ ทั้งนี้เนื้อหาในแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านกระบวนการกลั่นกรอง ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ ที่ได้ตรวจและประเมินแบบฝึกทักษะ จำนวน 3 ท่าน ก่อนนำไปใช้จริง นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาความสามารถในด้านกระบวนการคิดและทักษะการสื่อสาร ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักศึกษาชาวต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทน์สนธิ เลิศจรูญจิต และพัทธยา จิตต์เมตตา (2556) ที่ศึกษาแบบฝึกทักษะการฟังข่าวสั้นสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในระดับ Advance โรงเรียนประชามคมนานาชาติ ซึ่งพบว่าแบบฝึกทักษะดังกล่าวมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 81.20/83.60 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริพัฒน์ ชลศิริ และวิชชุกร ทองหล่อ (2561) ที่ศึกษาแบบเรียนภาษาไทยเชิงวัฒนธรรมเรื่อง “น้ำ: วิถีคนวิถีไทย” สำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ ซึ่งพบว่า แบบเรียนดังกล่าวมีประสิทธิภาพ 83.80/88.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนใช้แบบฝึกทักษะและหลังใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ พบว่านักศึกษาชาวต่างประเทศมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะ โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้แบบฝึกทักษะคิดเป็นร้อยละ 81.06 และคะแนนเฉลี่ยหลังใช้แบบฝึกทักษะคิดเป็นร้อยละ 89.75 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและลักษณะของนักศึกษาชาวต่างประเทศที่มาเรียนภาษาไทย จึงทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนเป็นอย่างดี และในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้วิจัยได้จัดทำสื่อการสอนที่เหมาะสม ทำให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้นและเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างรวดเร็ว

จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชาวต่างประเทศที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยข้างต้น มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของนิรันดร์ วิไลรัตน์กุล (2553) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลางในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สรุปได้ว่าการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรและความต้องการของนักศึกษาชาวต่างประเทศ เนื่องจากแบบฝึกทักษะเป็นการฝึกให้นักศึกษาเกิดทักษะการคิดและทักษะการเรียนรู้อย่างแท้จริง กล่าวคือ นักศึกษาได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติด้วยตนเองกระทั่งสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ผู้สอนควรจัดทำเอกสารประกอบการสอนเรื่อง การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถเรียงลำดับคำในประโยคสำหรับการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น
2. ผู้สอนควรนำวิธีการสอนรูปแบบอื่นๆ มาใช้ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เพื่อให้การเรียนการสอน นักศึกษาชาวต่างประเทศมีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ผู้สอนควรคัดเลือกแบบฝึกทักษะเรื่องการเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยบางชุดไปใช้ให้เหมาะกับปัญหาของนักศึกษาชาวต่างประเทศแต่ละประเทศ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่องการเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยโดยใช้วิธีการเชิงคุณภาพ
2. ควรพัฒนาแบบฝึกทักษะด้านภาษาไทยอื่นๆ ที่เป็นปัญหาสำหรับชาวต่างประเทศ
2. ควรศึกษาความพึงพอใจและเจตคติในการใช้แบบฝึกทักษะ เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- นันทมนัส เลิศจรูญจิต และพัทธยา จิตต์เมตตา. (2556). แบบฝึกทักษะการฟังข่าวสั้นสำหรับนักเรียนโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ระดับ Advance. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ, 14(2). สืบค้น 6 มิถุนายน 2562, จาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/jica/article/view/15173>.
- นิรานันท์ วิไลรัตน์กุล. (2553). การพัฒนาแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลางในเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เผชญิ กิจระการ. (2554). ดัชนีประสิทธิผล. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สิริพัฒน์ ชลศิริ, และวิชชุกร ทองหล่อ. (2561). แบบเรียนภาษาไทยเชิงวัฒนธรรม เรื่อง “น้ำ: วิถีคนวิถีไทย สำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา,

12(1). สืบค้น 5 มิถุนายน 2562, จาก http://human.bsru.ac.th/search/sites/default/files/6_siriphathn_chlkhiiiii.pdf.

สุจริต เพียรชอบ. (2533). *การใช้เพลงประกอบการสอนภาษาไทย. (เอกสารประกอบการสอนหมายเลข 7 ภาควิชามัธยมศึกษา)*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Translated Thai References

Cholkeeree, S. & Thonglor, W. (2018). Cultural Thai Textbook Entitled “Water: Thai Ways of Living” for Foreign Students. *Journal of Humanities and Social Sciences Bansomdejchaopraya Rajabhat University*, 12(1), Retrieved June 5, 2019, from http://human.bsru.ac.th/search/sites/default/files/6_siriphathn_chlkhiiiii.pdf.

Kit-ra-karn, P. (2011). *Effectiveness Index : EI*. Mahasarakham: Faculty of Education Mahasarakham University.

Lertcharungjit, N. & Jitmetta, P. (2013). Listening Skill Practice in The Short News for Advance Student of International community School. *Institute of Culture and Arts Journal*, 14(2), Retrieved June 6, 2019, from <https://www.tci-thaijo.org/index.php/jica/article/view/15173>.

Peachob, S. (1990). *The use of music for teaching Thai Language (Textbook no.7. Department of Secondary Education)*. Bangkok: Faculty of Education Chulalongkorn University.

Srisa-ard, B. (2017). *Basic Research* (10 th ed.). Bangkok: Siveeriyasarn.

Taweerat, P. (2000). *Behavioral and social science research methods* (8 th ed.). Bangkok: Educational and Psychological Test Bureau. Srinakarinwirot University.

Wilairattanukul, N. (2010). *The development of language exercises for improving the spelling of Thai words for intermediate foreign students in Bangkok* (Master's thesis). Nakhon Pathom: Silpakorn University.